

ת"פ 30538/02/19 - מדינת ישראל נגד אלון צבי איזגילוב ולקוביץ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 30538-02-19 מדינת ישראל נ' איזגילוב ולקוביץ 5 נובמבר 2019

לפני כבוד השופט בני שגיא

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד דליה וייסברג

נגד

הנאשם

אלון צבי איזגילוב ולקוביץ

על-ידי ב"כ עו"ד יוסי סקה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקון כתב האישום, אך ללא כלל הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו.

עובדות כתב האישום

2. עניינו של כתב האישום בשתי עסקאות סמים שבוצעו אל מול סוכן משטרה.

עניינה של העסקה הראשונה המתוארת באישום הראשון במכירת 300 טבליות MDMA לסוכן משטרה תמורת 7,000 ש"ח, שבוצעה ביום 19.11.18. לציין כי קדמו למכירת הסם תיאומים שונים בין הסוכן לנאשם עד להשלמת העסקה.

עניינה של העסקה השנייה המתוארת באישום השני במכירת 900 טבליות MDMA לסוכן משטרה תמורת 19,000 ש"ח, שבוצעה ביום 6.12.18. גם עובר לעסקה זו, התנהלו בין הסוכן לנאשם מספר שיחות

ותיאומים שונים עד להשלמת העסקה.

הנאשם הורשע אפוא בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם, בן 29, התייתם מאביו כשהיה בן 9, ושולב בפנימייה כבר בגיל 7, במעורבות גורמי הרווחה. בגיל 13 הועבר מהפנימייה על רקע קשיים משמעותיים, חזר לגור עם אימו והשתלב בבית ספר לנוער במצבי סיכון. הנאשם סיים 7 שנות לימוד בלבד, ריצה שני מאסרים בפועל כקטין, לא גויס לצבא, ובגיל 18 עזב את הבית, ואינו בקשר עם אימו, המתמודדת עם קשיים נפשיים משך שנים רבות. הנאשם עבר בין מסגרות שונות לחסרי דיור ועבד באופן בלתי רציף בעבודות שונות, כשטרם מעצרו עבד כמוביל בקו חלוקה של מוצרים שונים.

הנאשם תיאר כי בתקופה שקדמה לבצוע העבירות, חידש קשר עם אדם שהכיר מהפנימייה והחל לצרוך עמו סם מסוג קוקאין. על רקע זה הפסיק עבודתו ותפקודו התדרדר, שקע בחובות וכן נזקק לכסף כדי לממן את צריכת הסם. על רקע חובותיו של הנאשם לגורמים שוליים, התקשה להתמודד עם לחצים כלכליים וחפש מקור רווח מהיר. הנאשם החל להשתמש בסמים בנערותו ובתקופה שקדמה למעצרו הנוכחי העמיק השימוש בסם. הנאשם משתמש בקנאביס על רקע מצב רפואי וכאבי ראש כרוניים מהם סובל. בנוסף, הנאשם נוטל כדורים פסיכיאטריים נוגדי דכאון וחרדה מזה שנים רבות. במסגרת המעצר שולב בפרויקט הכנה לטיפול גמילה למשך 4 חודשים ואז עזב כי התקשה להשתתף בשיח הקבוצתי, כשהבנתו אינו מכור לסמים. הנאשם הביע בפני שירות המבחן את רצונו לשוב ולהשתלב במסגרת טיפול פרטנית והדגיש כי הקשר עם גורמי הטיפול ברש"א מהווה קשר חיובי, תומך ומיטיב עבורו.

שירות המבחן התרשם מאדם שגדל ברקע משפחתי מורכב, מאופיין בחסכים ומשקעים רגשיים הפוגעים ביכולתו לנהל אורח חיים יציב, ולתפקד באופן תקין לאורך זמן, וזאת בהעדר מערכות תמיכה כלשהן. לצד זאת, צוין כי הנאשם הצליח להימנע ממעורבות נוספת עם החוק משך כ- 10 שנים.

ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול ברש"א עולה כי הנאשם מוכר להם על רקע קשיים סוציאליים משנת 2006, אז שוחרר לראשונה ממאסרו כקטין. עבר תהליך שיקומי במרכז "אבן דרך" ובהמשך בהוסטל לנוער וצעירים, ושמר עמם על קשר תמיכתי, עד לאחרונה. גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם חווה נזקקות טיפולית מתמשכת ולפיכך נהג לראות בהם גורם תמיכתי ושמר עמם על קשר ממושך, יחד עם זאת הנאשם מתקשה לחוש אמון ולשתף באופן מלא במצבו, כשלרוב פונה אליהם בעתות קושי ומשבר (הדברים עולים גם מהמכתב מיום 25.5.17 מהעובדת הסוציאלית ברש"א).

שירות המבחן התרשם ממודעות הנאשם לקשייו ולדפוסיו השוליים, והעריך כי הנאשם מכיר בהסלמה בבחירותיו, ובסיכון בו נתון בהעדר טיפול. הנאשם ביטא מוטיבציה לטיפול וליווי פרטני שלהערכת שירות המבחן כנה, אך נוכח הסיכון להישנות העבירות, המליץ שרות המבחן על ענישה בעלת גבולות ברורים במסגרתה תתאפשר גיבוש תכנית שיקומית משמעותית עבורו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. התובעת, עו"ד דליה וייסברג, עמדה על חומרת המעשים, על הנזק הנגרם לציבור כתוצאה מהחזקת והפצת סמים קשים, ועל הפגיעה בערכים המוגנים. התובעת התייחסה לנתוני המורכבים של הנאשם, לעברו הפלילי (הכולל שתי הרשעות קודמות מבית משפט לנוער - שהתיישנו), אך הסבירה כי נוכח כמויות הסם המשמעותיות בהן עסקין, ודומיננטיות הנאשם, כי אין מנוס אלא מהטלת עונש מאסר משמעותי לנאשם שישקף את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, וייתן ביטוי לעקרון ההלימה. התובעת עמדה על הנתונים השונים העולים מכתב האישום (לרבות כמות הכדורים שנמכרה בכל אישום), על גזרי דין שונים שניתנו במקרים של סחר והחזקה בטבליות MDMA, וסברה כי על בסיס כלל הנתונים, יש מקום לקבוע מתחם הנע בין 18 חודשי מאסר ל- 40 חודשי מאסר (באישום הראשון) ומתחם הנע בין 50 חודשי מאסר ל- 85 חודשי מאסר (באישום השני).

בהינתן נתוני המורכבים של הנאשם, הודייתו והעולה מתסקיר שרות המבחן, סברה התביעה כי ניתן לחפוף את שני המתחמים כמעט באופן מלא, ולהטיל על הנאשם עונש המשקף את תחתית המתחם המשותף, דהיינו כזה שלא יפחת מ- 50 חודשי מאסר.

5. הסנגור, עו"ד יוסי סקה, הפנה לנתוני המורכבים של הנאשם, כפי שאלה עלו בתסקיר שירות המבחן, למוטיבציה שהביע הנאשם לטיפול, והוסבר כי עסקין בנאשם, אשר לאורך השנים עשה כל שניתן על-מנת "להרים את ראשו מעל המים" ואף הצליח לעשות כן, חרף נסיבות חיים מורכבות ביותר. עוד הפנה הסנגור לגניזת התיק נגד אדם נוסף, שהיווה את "החוליה המקשרת" בינו לבין הסוכן, בתחילת הקשר שנוצר. נטען כי נוכח העובדה כי מדובר בנאשם שהיה דר-רחוב, והתגורר מעת לעת בהוסטלים, לא ניתן לראותו כבעל יכולת כלכלית להחזקת סם בכמות כה ניכרת, וברור, מהגיונם של דברים, כי גורם משמעותי ממנו הוא זה שיש לראותו כ"בעלים" של הסם.

לשיטת הסנגור, ועל בסיס פסיקה שהוצגה, נטען כי מתחם העונש ההולם לשני האירועים, צריך לנוע בין 15 חודשי מאסר ל- 40 חודשי מאסר, ויש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

6. הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו, ציין כי הוא מבין את חומרתם, ואין בכוונתו לשוב למעגל הפשע.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. עבירות הסמים אותן ביצע הנאשם, פוגעות פגיעה קשה בשלום הציבור, בבריאותו, ובאותם ערכים נלווים הקשורים בטבורם לעבירות הסמים. המציאות מלמדת כי שימוש בסמים איננו רק עניינו של המשתמש, ולעיתים רבות הופך המשתמש לנטל על החברה, ופועל בתחומי עבריינות נוספים על מנת לממן את צריכת הסם. צינתי כי קיימת פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, וברור כי יש חשיבות לנזק הפוטנציאלי הגלום במעשיו של הנאשם, ולא רק הנזק שהתממש בפועל.

בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתן היתרה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש [ראו, למשל, ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח(2) 734 (2004), שם נקבע כי הענישה אמורה "לשקף את הצורך הדוחק להביא להדברת הנגע"].

במסגרת ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.2016) עמד בית המשפט העליון על החומרה הטמונה בעבירות הסמים.

וכך נקבע:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים' (ראו למשל: ע"פ 6747/11 **מדינת ישראל נ' אבו ריקי** (3.1.2013)), ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל**, פסקה 24 (24.7.2011)). זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלימות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם".

יחד עם זאת, בעת בחינת הנזק שהתממש בפועל, יש לזכור כי הסמים המסוכנים נמכרו לסוכן משטרתי, וכך לא מצאו את דרכם לידי ציבור המשתמשים.

8. מעבר לפגיעה בערכים המוגנים, בקביעת המתחם אקח בחשבון גם את הנתונים הבאים:

(א) **סוג הסם ודרכי השפעתו על המשתמשים** - בעניינו מכר הנאשם סם מסוג MDMA בכמות משמעותית ביותר, אשר הפצתו טומנת בחובה סכנות קשות ביותר הן לציבור המשתמשים והן לציבור

הרחב.

לעניין הסכנות הכרוכות בהפצת סם מסוכן - ראו ע"פ 4484/05 **שגב נ' מדינת ישראל** (8.8.2006):

"נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חוזר על האמירות שעניינן המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם בין אם מדובר בבלדר, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהיררכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדיון, גבוה יותר".

(ב) **כמות הסם** - אין ספק כי מדובר בסם בכמות משמעותית (300 טבליות MDMA באישום הראשון ו- 900 טבליות MDMA באישום השני). כמות הסם היא בעלת משמעות של ממש בקביעת מתחם העונש ההולם, ויש לראותה כנתון העומד ביסוד ההבחנה בין המתחם שייקבע בעניינו של האישום הראשון לבין זה שייקבע בעניינו של האישום השני. ברור כי אין מדובר ב"הכפלת מתחם מתמטית", אך יש הכרח לתת משקל, במסגרת קביעת המתחם, לכמות הסם שנמכרה בכל אחת מהעסקאות.

9. באשר לפסיקה הנוהגת, מצאתי להתייחס לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 8598/12 **ביאטרה נ' מדינת ישראל** (28.1.2013) שם הורשע הנאשם במעורבות בעסקה, במסגרתה נמכרו 350 כדורי MDMA לסוכן משטרתי תמורת 12,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם **עונש הנע בין 12 חודשים ל- 48 חודשים**, וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון, על בסיס כלל אחידות הענישה ביחס לנאשמים אחרים באותה פרשה, העמיד את העונש על **24 חודשים**.

ת"פ 1108-05-15 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' בן-יאיר** (8.12.2015) שם הורשע הנאשם במעורבות בשתי עסקאות מכירת סם מסוג MDMA לסוכן משטרתי. בכל אחת מהעסקאות נמכרו 292 כדורים תמורת 9,000 ש"ח. בית המשפט קבע מתחם **עונש הנע בין 18 חודשים ל- 40 חודשים לכל אחד מהאישומים**, וגזר על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר (תוך הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר).

ת"פ 50059-04-15 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' מאור לב** (22.2.2016) שם הורשעו הנאשמים במכירת 495 כדורי MDMA לסוכן משטרתי תמורת 15,000 ש"ח. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם

הנע בין 18 ל- 40 חודשי מאסר, וגזר על אחד הנאשמים 30 חודשי מאסר, ואילו על הנאשם השני גזר 40 חודשי מאסר תוך שהפעיל 10 חודשי מאסר על-תנאי במצטבר.

ע"פ 8915/18 **מועזיז נ' מדינת ישראל** (24.9.2019) שם הורשע הנאשם בהחזקת 8,333 כדורי MDMA שהובאו מגרמניה על-ידי אחרים. הנאשם, שהיה נהג מונית, נשלח על-ידי אחד האחרים לאסוף את הסמים מחנות המשמשת כנקודת איסוף של דואר ישראל, וכך עשה הנאשם, ובהמשך אף מסר את הסמים לאדם אחר. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר, אולם בית המשפט העליון העמיד את העונש על **10 חודשי מאסר**.

ת"פ 52882-04-15 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' חורי** (27.6.2016) שם הורשע הנאשם במכירת 100 כדורי MDMA לסוכן משטרתי (במקרה הראשון), ובמכירת 497 כדורי MDMA לאותו סוכן (במקרה השני). בית המשפט קבע מתחם כולל לשני האישומים **הנע בין 30 חודשי מאסר ל- 70 חודשי מאסר**, וזאת תוך התחשבות בעקרון אחידות הענישה בפרשה, שאם לא כן, היה מקום לקבוע מתחם ענישה הנע בין 40 חודשי מאסר ל- 84 חודשי מאסר.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

10. על יסוד האמור לעיל, ראיתי לקבוע את מתחמי הענישה באופן הבא:

בעניינו של האישום הראשון - ינוע המתחם בין 18 חודשי מאסר ל- 38 חודשי מאסר.

בעניינו של האישום השני - ינוע המתחם בין 34 חודשי מאסר ל- 54 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

בפתח חלק זה, אציין כי גם לשיטת התביעה, ונוכח הודאת הנאשם ומכלול נתוניו המורכבים, יש מקום לגזור את עונשו של הנאשם תוך חפיפה כמעט מלאה של מתחמי הענישה. מדובר בעתירה הגונה, המשקפת את מכלול הנתונים.

11. השיקולים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים הם כדלקמן:

הודאה וקבלת אחריות - הנאשם הודה בפתח ההליך המשפטי, ומבלי שגיבש עם התביעה הסדר כלשהו לעניין העונש. מעבר לחסכון בזמן ציבורי הכרוך בכך, יש בהודאתו של הנאשם כדי ללמד על

לקיחת אחריות אמיתית, אשר בעטיה זכאי הנאשם להקלה משמעותית בעונשו.

עבר פלילי - לחובתו של הנאשם שני רישומים פליליים בעבירות רכוש והחזקת סכין מבית המשפט לנוער. על רקע נתוני המורכבים כפי שעלו בתסקיר שרות המבחן, ברור כי לא ניתן לראות ברישומים אלה ככאלה המצדיקים החמרה בענישה.

נתונים האישיים של הנאשם - נתתי דעתי לנתוני האישיים המורכבים של הנאשם כפי שאלה עולים מהתסקיר, ונראה כי אלה מצדיקים התחשבות בענישה.

סיכום

12. לאחר שבחנתי את כל הנתונים, ראיתי להטיל על הנאשם עונש כולל הנותן ביטוי למתחמי הענישה, ומשקף חפיפה כמעט מלאה ביניהם, וזאת כדלקמן:

א. 38 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 5.2.19.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 26,000 ש"ח המשקף את סכומי הכסף שקיבל הנאשם מהסוכן המשטרתי.

הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.10.20 ועד לסיום התשלומים או 90 ימי מאסר תמורתו.

ה. נוכח נתוניו של הנאשם והערכת שרות המבחן, כמו גם שיתוף הפעולה הפורה עם גורמי הטיפול ברש"א, טוב יעשה שב"ס אם יבחן שילובו של הנאשם בהליך טיפולי מתאים בין כתלי בית המאסר.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' חשוון תש"פ, 05 נובמבר
2019, במעמד הצדדים.
בני שגיא, שופט